

פָּנֹוֶלְתַ צְדִיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א

לק"

בייעור חמץ - חיזוק בדק הבית

בסוף ספר מלכים מובא המעשה עם יאשיהו המלך שציווה לאסוף את כל הכסף שהקדישו בני ישראל במשך מאותים עשרים וארבע שנים מימי יושע המלך, כדי לבנות ולחזק את בית המקדש שהיה צריך תיקון. והנה תוך כדי העבודות בבית המקדש מצא חלקייהו הכהן הגדול ספר תורה שכותב משה רבינו בעצמו מפני הגבורה טמון תחת הנדרך, שהכהנים החביאוهو שם כמה דורות קודם לכן בזמן ששרף אחשא את התורה. ותקף כשפתחוوهו מצאוו מהו מגולל כתשחית הדף פותח בפסוק יולך יי' אורטך ואת מלך וגוי שבפרשת כי תבוא. ויהי כשם>You()

ודבריהם נוקבים יותריםDDR מחרדי בطن כתוב המלביבים שם בפירשו, שהיה בנס מציאת ספר תורה תוכחת מוסר ליאשיהו (שהיה מלך כשר, לא סר ימין ושמאל מאחריו ה' כמו שהעד עליו הכתוב שם), כי הוא רצה לחזק את בדק בית ה' בחיצוניותו שהיה בפהר והדר ובממון רב, וכגンド זה רמזו לו למה החזק את בדק החיצון של הבית ולא את הבית הפנימי, הלא הוא ספר תורה המונחת גנווה, ולזה עיררו את אזני יהודה לבדוק הפנימי והרישות הדת יקרים, לא בדק החיצון בלבד עכ"ה. ואכן יאשיהו אסף את כל זקנין יהודה וירושלם וכורתם הבירית לשומר מצוות ה' בכל לב ובכל נשך ויצו להוציא מהיכל ה' את כל העבודה זורה שהיתה שם בבית המקדש מימי המלך אמן אביו וישראל מוחוץ לירושלים וכי' יעוזין שם כל המעשה:

ומעשה אבות סימן לבנים, ישראל קדושים הם מהדרים ומדקדקים יותר וייתר מן הדין ואף בחומרות רחוקות מחשש כל שהוא של חמץ בפסח (וכמ"ש בראש"ב בפסחים פ"ג סימן ב'), אשריהם ואשריהם הלקם. אבל יש לנו לשום אל לבנו דברי הרב הגדול הרדב"ז בתשובותיו אחר שהאריך למעניתו למה החמירה עליו תורה כל כך בחמצז בפסח להזכיר בדיקה שרוף וכלה ובטול ובטול וביראה והוסיפו חכמים לאסרו בכל שהוא וכמי מה שלא נמצא חומרות כלו בכל איסורים שבתורה, ובסוף דבריו כתוב שאינו מצויולה טעם בכך, אלא אני סומך על מה שאמרו רוז"ל במדרשות כי חמץ בפסח רמז ליצר הרע, והוא שאור שבעיטה, וכן כל הגרש יגרש אותו האדם מעליו ויחפש עליו בכל מבאות מהשבותיו ואפילו כל שהוא לא בטיל, וזה אמרת ונכוון עכ"ה. וכבר אמרו הקדמוניים (עיין חמ"י ענייני פסח דף שפ"ז) שהחדש ניסן וחודש תשרי עומדים זה נגד זה ושניהם זמן בדיקת החמצז הוא שטן הוא יציר רע:

ומכל האמור כרוזא קרי בחיל, אחים יקרים עם סגולה, חזק ונתחזק עד עמנו, שמלאך קיום גופו המצווה במעשה בייעור החמצז הגשמי, בלי שום צדי היתרים, קולות ופרשיות בענייני הזר וניעור, טעם לפגם וכו' ומקובל בידינו מאבותינו מימי עולם, וכאשר הורה לנו בג"ק אדוננו מהרי"ץ זצוק"ל זיע"א, הן כל זאת שלא נהייה כתובל ושרץ בידו, טהר ידים יוסר אומץ לבולש ולהփש ולבער מתוכנו ומבתינו החמצז הפנימי הרוחני, והנה אמתים עם הקב"ה שלא נחמיר בקלות ונקל בחמורות, האדם יראה לעניינים וה' יראה ללבב (ובודרינו שרבו כמו רבו הפרצויות והמכשלות המחרידות פנים ואחור בעוננותינו הרבים, העצה היוצאה לשאול ולהתיעץ על כל דבר עם תלמיד חכם אמיתי מבין ומפורסם ביראת שמי שירחוו דרך ה' באמת).

ונתunge במועדי השם בלימוד התורה ובמצוותיה ואין בייעור חמץ אלא שריפה באש התורה, ובhashkama לบทוי כנסיות הוא ובני ביתו כראוי, מקרא קדש היה לכם, ולא נבללה בונשימים ושאר הכלים שאין ביןם ולהקב"ה ולא כלום. מי חכם וישמר אלה. ובזה נזכה להיות בני חורין באמת. אכי"ר:

הרה"ג משה רצאבי שליט"א

מו"ץ בבית ההוראה "פעולות צדיק"

מח"ס בארות משה, עטיפת ציצית, נוה צדיק ועוד

ספר מעיל קטן

בשורה משפחת לשוחרי התורה, לאחר שנים רבות שאל מחדulos ראה או רוש בקשר מודח חח'ב "מעיל קטן" מהרי"ץ זצוק"ל שיצא לאור מכת"י, ועליו סובב "שולי המעיל" למתרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א.

טלפון רב קווי
1599-500-404

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודיעות כלילות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מתייר שיטה רגילה

הודעה חשובה ממרן הגאון רב יצחק רצאבי שליט"א

היות והדבר פשוט בכל ספרי הפוסקים הראשונים ואחרונים, שכל מדידות הכוונה (כגון לברכה אחרונה, וליל פסח) בביצה, אכילה פחות מכשיער להוליה שיש בו סכנה ביו"כ וכו' הם לפה נפה ולא לפי משקל, וכן העלית בפס"ד בשו"ת עולת יצחק (ח"א סימן מ"ד שאלה ג').

לכן יש לשים לב שככל מה שכתבנו בשלוחן ערוץ המקורץ, משקל גרים בענייני המأكلם, היינו בדבר שהנפה והמשקל שוים. אך ודאי בדברים שאין הנפה והמשקל שוים, כגון במיני המזונות היבשים שמיצרים כו, שם צריך ללקט אחר הנפה (שבמוצרים אלו כगון קרקרים בסקויטים וכדו', לפעמים בכ-12-13 גרם יש נפה של כזית לפחות נפה של כ-29 סמ"ק, לפי בדיקת מומחים. ולשיטות שהכחית כשליש ביצה כ-19 סמ"ק, יש שב-8 גרם יש נפה כזית. ולנוהגים שהכחית כרבע ביצה כ-14 סמ"ק, יש מהמוציאים הנ"ל שב-6 גרם יש נפה כזית).

ספר משלוי עם "בינה במקרא"

המכיל את חלק הדקדוק למהר"ץ וכן הוספות רבות של מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א. ונוספו לו חידושים וביאורים ממדרשיכים חכמי תימן.

המחיר: 20 ש"

פרק אבות בכריכה רכה

עם הפירושים: ר"ע"ז מברטנורא
ומהר"ץ על פרק
שתי ופעמון זהב
למהר"ז. כולל
בתוכו גם את
המאמר "אשר"
המחיר: 18 ש"

הגדה של פסח עם צירורים ואירורים לילדים.

המחיר: 20 ש"

הגדה של פסח "גאולת ישראל"

הגדה של פסח "גאולת ישראל"
בכריכה קשה עם
פירוש "מדרש
הביאור כולל בתוכו
את דני ליל הסדר.

המחיר: 25 ש"

הגדה של פסח

עם פירוש "עוז חיים" למהר"ץ
ועלוי פירוש "פר"
עוז חיים" למרן
הגאון הרב יצחק
רצאבי שליט"א.
המחיר: 40 ש"

שואל ותשובות

מלוקטים ע"י העורך מתוך הספר מעיל קטון למהר"ץ זצוק"ל
ומתוך "שולי המעיל" למן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

שאלת: האם מותר לעשות חפצי קודם שיפדר את ברכות השחר?
תשובה: אין לעשות שום דבר עד שיפדר הברכות. וטעם הדבר
נראה שאין לחקדים צרכי עצמו לכבוד שמים, ולכן כשיפדר
הברכות אז כבר קיבל עליו מלכות שמים (מעיל קטון סימן א' ס' ק נ"ח):

שאלת: הנקנים לבית הכנסת ולא עשה צרכי, האם ג"כ צריך
נטילה?

תשובה: לפי דעת הזוהר הקדוש צריך ליטול ידיים גם כשנקנים לשם
בלא עשיית צרכי (שולוי המUIL סימן א' אות מ"ד):

שאלת: מדוע קורין קריית שמע ב', פעמים בוקר וערב?
תשובה: הטעם הוא, לפי שהעכו"ם עובדים לשמש ולירת, זהה אלו
קורין ק"ש ב', פעמים, ומיחדים ה' יתברך, הופך העכו"ם שעובדים
בבקר לשמש ובليلת לירת. והוא שרמו דוד המלך ע"ה, ייראך עם
שמש ולפני יורח דור דורים (שולוי המUIL סימן א' אות ט"ב):

שאלת: האם צריך לעמוד בקדושה דיוצר?
תשובה: מדובר הרמב"ם רפ"ט מתפילה מוכחה דא"צ לעמוד
בקדושה דיוצר, וכן המנהג פשוט גם בקהילותינו, ורק הש"ץ עומד
או (שולוי המUIL סימן א' אות ט"א):

שאלת: אדם המאריך בתפילהו ועייז' מפסיד אמרת הקדושה. מה
יעשה?

תשובה: אם אריכותו מפני שהוא מכוען בתפילהו, אין לו להוש
מן לפני הפסד הקדושה, ומ"מ לא יאריך יותר מידי (שולוי המUIL סימן ר' א' אות ט"ב):

שאלת: האם צריך הש"ץ לפסוע לאחריו בסיום החזרה?

תשובה: השליה ציבור בסיום החזרה, איןנו צריך לפסוע, כדיימה
לן בש"ע סימן קב"ג סעיף ה', והתעם מכואר בתחום ז"ס סימן י"ג
דסמן על הפסdot השכליות שבקדיש תתקבל שאחר התפילה (שולוי המUIL
סימן ר' אות ט"ז א"ד"ה השלה):

שאלת: האם בתימן קבוע מזווה בבתי הכנסת?

תשובה: המנהג בתימן היה כפי הדין שבתי הכנסת פטורין
מזווה, כמו שפסק הרמב"ם פ"ז הלכה ו', ובתוס"ע סימן רפ"ז
סעיף ג', לא כמו שנוהגן כאן לקבעו מזווה גם בבתי הכנסת (בכל
ברכה) (שולוי המUIL סימן ג' א' אות ט"ז א"ג):

שאלת: מה פירוש המלה "טיול"?

תשובה: עניין שעשוע ושחוק, עניין שאמרו בסוכה דף כה: אוכל
ושותה "ומטיל" בסוכה, ולאחר מכן משימוש לשון זה בזמנינו דוקא
כשהולכים למקום רוחק מעט או הרבה (שולוי המUIL סימן ד' א' ג'):

הנוכה בבית מדרש "נהלה שרה" - ת"א

בימי החנוכה הגיעו מרן שליט"א למסיבת הנוכה שהתקיימה בבית המדרש "נהלה שרה" השוכן בכפר שלם בעיר תל אביב. ר' אליהו דוח הי"ו המשמש כמאייר לילדי תשב"ר יחד עם תלמידיו כ"י, שניגנו בע"פ את האותיות, הטעמים והניקוד וכן אמרו פסוקים ותפילות שונות. לביקשו בירכו לילדיו התשב"ר את מרן שליט"א בברכה המובאת במסכת ברכות דף י"ז. מר', עלמאך תראה בחיך וכו'. מרן שליט"א דיבר בהלכות ודיני החנוכה, וכן חזק את עניין החנוכה ובדיני החנוכה, וכן אמר כי שניתן היה לשמע מפי ילדי החמד (עם ה"סימנים", פיאות מסולסלות) ובאר羞ם מאירי אליו דוחה. לאחר מכן השיב מרן שליט"א לשאלות הציבור שונכה שם. ברכת יישר כה למאגני הערב וכן לרבי רוני בוסי הי"ו שהניחה את המסיבה בטוטו".

מעשה אבא גולייש

עיניך. אמר להם אף אני לא באתי אלא לבקש ממןנו ולהשלים לו שמא יפתח לי עיני, והוא שוחק עליהם עד שנכנס לדמשק. נתכנסו עליי אקלומי دمشق, אמרו לו מרינו אבא גوليיש, מה אתה עושה אמר להם מה שאתם רואים. אמרו לו היה סבור שאתה מיליגן בצלם, אף הוא מיליגן בר' יתר. והוא שוחק עליהם ואומר להם, להשלים לו באתי שמא ירחש עלי. אלא לנו וקבעו כל בני המדינה. הלאנו ונתכנסו חיליות חיילות בבית עבודת זהה ועל הגנות. כיוון שהתמלאה המקומ, אמר לאשתו שתטעמיד אותו על עמוד שהיה מכיר שם. החל ועמד לו עליו ואמר להם, אהי בני דמשק, בשעה שהייתו כומר ומשמש לצללים הזה, היוبني אדם מפקידין אצלי פקדונת והייתו כופר בהן, לפי שאין לצלם הזה לא עיניים לראות ולא אזנים לשמעו כדי שיפרע ממנה. עכשיו הלחתי אצל מי שעיניו משוטטות בכל העולם, ולא יבצר ממנה מזימה, ובקשו ידי למשמש וליטול כמו שהוא למודות, ולא הפסיק לעשה עד שנפער ממנה, לפיכך סיימה את עיני. אמר ר' פינחס הכהן בר חמא, ואף ר' אבן אמר בשם ר' רבותינו, לא ירד מן העמוד עד שנתן לו הקב"ה מאור יתר על מאור, כדי שיתקדששמו בעולם, ונתגינו מנה האומות ורבבות על ידו (מתוך מדרש הגadol פרשת אמרו)

מעשה בדמשק (היא עיר دمشق שבסוריה) שהיה שם בית צלם אחד, והוא לו כומר שמו אבא גולייש ("אבא", הוא לשון השיבות), והוא משמש לפני הצלם שנים רבות. פעם אחת תקפו אותו כאבים חוקים שהסבו לו צער גדול. צעק לפני הצלם ומים רבים, ולא הועיל כלום. אחר כך יצא לחוץ בלילה ואמר, רבונו של עולם שמע תפילה ופדיני מצורתי:

מיד שמע אל תפילתו ונתרפא, ונגב את עצמו ובא לו לטבריה ונתגир, והוא מרדף אחר המצוות, ונתמנה פרנס על העניים. וכיון שנכנסו תחת ידו, ידים שהו למדות ממשימות בית הצלם, משמשו בקודש. מיד חשש בעינו אחת ונסמיות. שוב שלח ידו בהקדש, והשש בשנייה ונסמיות. והוא בני מקומו באין לטבריה ורואה סומה, ואומרין לו, אבא גوليיש מה רואות שוחק בצלם ומניהו אותו ולא היה נובה מפה. וכן אחרים:

מה עשה, אמר לאשתו עmedi עד שנלך לדמשק. אהזה בידו והוא מהלכין. כיוון שהגיעו לעירות שבתחום دمشق, היו מתקנסים עליו ואומרין, חרי אבא גوليיש, ואומרין לו יפה עשה לך הצלם שסימא את

שהשמה במשמעותו

שםחה גודלה ורגשי קדושה ורוממות אפוא החותנת בתו של מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א עב"ג הבה"ח יהונתן ברזילי הי"ו שהתקיימה באולם הדודאים בבני ברק. ציבור גדול מאד, ביניהם ראשי ישיבות וכוללים, רבנים ומוציאי"ם, תלמידי חכמים ובחורי ישיבות וכן תלמידיו הרבים של מרן שליט"א הגיעו לשם בשמחה המצווה זו מכל רחבי הארץ. בחותנה חולק שי מתנת "יד מהרי"ץ" שהכיל את תפילת וiges וaggerת המוסר מהרי"ץ. מרן שליט"א ממליץ לקרוא את האיגרת זו בבתי הכנסת בכל שנה ושותה בשבת הקודמת לתאריך פטירתו של מהרי"ץ זצק"ל, כ"ח בניסן, לפני הקדיש האחרון (במקום מנורת המאור). השנה שבת זו חלה בפרשת 'שמיני', שהוא אסור חג (בחול"ל שמיני של פסח), שימו לב. יהיו רצון שהייה הבנין הזה בניין עדי עד המושחת על אדני התורה הקדושה, ויזכו לראות דור ישרים מבורך. אכי"ר.

כולל יום שישי - "פעולות צדיק"

בשעה טובה ומצולת כולל יום השישי ד"פעולות צדיק" מරחיב את פעילותו, וב"ה נפתח כולל נסוף בעיר נתיבות, בנוסף לככל הקיים כעת בעיר אלעד. מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א ביקר בכללו יום השישי באלעד בי' בשבט ומסר שיחה לאברכי הכלול. השיחה התרכזה סביב החסיבות

לימוד מסורת אבותינו בזרה יסודית עיונית, ובכך שכל הלומד בזרה זו ולא בזרה שטחית ורדודה מגלה בזרה כי מנהגי ומסורת אבותינו מיסדים על אדני פז, וכי דברים שאצלנו הם שגרת היום גם בעדות אחרות נהגו בעבר, אלא שעם הזמן, המאורעות ושינויים שהחלו בקהלותיהם גרמו להם לשנות או לבטל עניינים מסוימים. מרן שליט"א חתום את ביקורו בברכה לאברכים ולראש הכלול הרה"ג יוסף צבירי שליט"א, שהרי רצון שיפוצו מעינותיהם חוצה, ושהקב"ה יהיה בעוזם וימלא כל מושאלות להם לטובה. Amen.

חיזוק מנהיגינו בארץנו

כידוע, נהוג בקהילות תימן י"א, שביל הסדר בסיסים "מה נשתנה", עומד בן קטן לומר נספה "מא כבר", בלשון ערבית, שנתקן כדי שיבינו הנשים והטף. ומוואא שם (מתרגם לעברית) "...ז'איפלו זקינה קמותה, יהולו עלייה אלף קלות, היה לה געבד (פיי אליל שעובדת לו) מבץק, מועמד ע"ג התנור. נgenes הכלב השוטה, ואכל את הנעבד המועמד. וצעקה באותו הלילה, והיתה צעהה גדולה במצרים. לקיים מה שנאמר, כי אין בית אשר אין שם מות", ע"ב. וכותב על זה מרן שליט"א בהערות, כי עניין זה הנזכר כאן בקיצור וברמה, לא נמצא במדרשים המפורטים, והוא יובן היטב לפי מה שהובא ביותר אריכות במדרשי הגadol פרשת בא על פסוק והיתה צעהה גדולה בכל ארץ מצרים בזה"ל: "אמורו, בשעה שאמר משה והיתה צעהה גדולה מכל הארץ. אמרה לו, נביא של שקר אתה. זקינה שאין לה לא אב ולא אם, ולא אח ולא אחות, ולא בן ולא בת, על מי תצעק. אמר לה, העבודה (לשון שבואה) תקדום צעתך לצעקותם. אמרו, בן אחד היה לה ומת, ועשה דיוונין דלייש (פיי צורה מבצק) בדמות בנה, וכל يوم ויום אחר שאוכלת ושותה היהתה עומדת ומרקדת לפניו. באותה הלילה באו הכלבים ושמתווה, והיתה בוכה וצעקה ומיללת עלי. לקיים מה שנאמר והיתה צעהה גדולה בכל ארץ מצרים עכ"ל (מתוך הגדה של פסח – פרי עין חיים).

אחד הפתרונות לביעיות הקדושה והצניעות שבדורנו, הינה עניין לימוד זהה הקדוש כמו שכותב בספרים שעצם הקריאת מוכחת את הנפש גם למי שאינו מבין. חשובה מאוד הקביעות של הלימוד, לפחות עד אחד ביום. מי שעושה לעצמו קביעות כל יום, והכי הרבה גם אם הפסיד ישלים ביום אחר, הדבר גדול ועצום מאד. ראוי רמז נפלא בפסקוק שכותוב אצל השבטים, "ויאמר שלום לכם אל תיראו אלודיכם ואלדי אביכם נתן לכם מטמון באמთחותיכם...בפסכם... וויצו אליהם את שמעון". כתוב בזוהר ק' שביחאי ספרא יפקון מן גלותא, בספר הזה ייזאו ישראל מגלוותם. הפסוק הזה בא להגין, שלום لكم אל תיראו – אדם שעוסק בלימוד הספר הזה, לא צריך לפחד מוחבלי משיח ומכל הצורות. אלודיכם ואלדי אביכם נתן לכם מטמון – וזה המטמון, כל החטאים של התורה בעצם נמצאים בתורה רק שאנחנו לא רואים אותם, ועי' הספרים שמפענים את הסתרים, בפסכם בא אליו. וויצו אליהם את שמעון – זה רבינו שמעון בר יוחאי. זה הנילוי בתורה על רשב"י (מתוך השיעור השבואי של מרן שליט"א שמות התש"ע).

טעמים לקריאת מסכת אבות וספר משלוי בין פסח לעצרת

א. כתב מהרי"ץ בספרו "עין חיים" ח"א דף ק"ז זה ל', וטעם שקורין פרקי אבות בשבות שבין הפסח לעצרת, כתב הרב מדרש שמואל (למהר"ש אוזודה) לפי שמאן ואילך מתחילה הזמן להתחمم ומטוערים התאותות הגופניות ויצר הרע מתחילה להשתרר, ומסכתא זו מלאה הוכחות ומוסרים ומוסריהם מדוריך אחר החכמתו ומדות טובות ומגברת יציר טוב על צער הרע, لكن תיקנו למדוד קודם למדדה בימים אלו. ומשלי גם כן לזאת הסיבה:

ב. לפי שבעצרת ניתנה תורה, והלומד תורה בלב שלם ולהתנגן בה כדת וכשרה. כי לעולם יש התהדים קצת מן המזיאות הראשונות: עצרת כדי שהיא מוכן לקבל התורה בלב שלם ולהתנגן בה כדת וכשרה. ג. ידוע היה ימים אלו ימי דין (ביימים האלו מות תלמידי ר' עקיבא, וזה מורה שמדת הדין מותחה בעולם). וכל אדם ירא וחרד, וגם כי בימים אלו נהגים בהם אכילתות שלא להסתפר ושללא לישיא אשה, ובஹוט שלב האדם נגע קצת, יכנסו דברי המוסרים בלבו וישמעו ויתנגן על פי מידותיה. ובכחנות זמן זה יכנסו לבבו העREL:

ד. בזמן זהה הגבורת הדם, וכל בני האדם הקיין דם, משומם דמי הקיין הם מעתדים יותר לחלאים, ומהNEG זה רואי

ישראל שהמנתגים על פי התורה, אינם מתרפאים רפואת הגוף אלא רפואת הנפש, ובזה תעללה ארכוה ומרפא גם אל הגוף. כנעניין אם שמייע תשמע לכולם יי' אלדייך וכו' כל המלה אשר שמעתי במצרים וכו'. لكن קורין מסכתא זו באלו הימים שכולה מוסרים ומדות טובות, וזה יהיה רפואת לגופם וכו':

ה. בימים אלו ניכר ונודע אם השנה מברכת או לאו, כי קרוב הוא לזמן הקציר ויודע אם יש לו תבואה הרבה, והתאהנה חנטה פגיה והגפנימ סמדר הנצוו הרמוניים, והזיות הזוציא פרחה וכו'. ואם תהיה השנה מברכת, יודה לשם. ואם לאו, יכנסו לבבו וישוב אל אלודיז וירחמהו:

ו. לפי שעתה יוצא ממועד הפסח מעודנים ותונוגים, ובלי ספק כי עלתה חולודה, כי יציר הרע משולח אל העודנים, ועל כן צריך להכניעו בעול התורה והמוסר. ואעפ"י שגם בגassocות יש שם שמה יתירה, מ"מ ראשית החדש דין, ראש השנה, ואמצעיתו כפורים, יום נורא ואים, וסופה הווענאנא רבה, ולא סר מורה הדין מעליון:

ז. עיטה זמן האביב שבו נרמו ימי הבחרות בחיי האדם, לכך למען יהיה ראשית בכורי זמנה משועבד אל קבלת עלול המצוות, תקנו ללימוד פרקים אלו להדריכנו בمعالיל יושר:

יצא לאור קטלוג מוצרים כשרים לפסח
בחשגהת בד"ץ פועלות גדריק –
ניתן להשיגו במשרדי המכון.

